

COMMUNIO IN CHRISTO

*Nasze Życie -
Nasze Dzieła*

34. Cyfrowy List Duchowny, 16 czerwca 2025

Temat: RADOŚĆ OSADZENIE W ŻYCIU

Drodzy Czytelnicy!

W tym letnim wydaniu naszego Listu Duchowego chcielibyśmy przedstawić Wam specjalne rozważanie z Reguły Communio in Christo, napisane przez naszą Założycielkę, Matkę Marię Teresę, 13 stycznia 1985 roku. Rozdział ten mówi o radości jako fundamencie życia duchowego.

Radość nie jest tylko uczuciem. Wyrasta z głębokiego zaufania do Boga i życia w miłości, zwłaszcza we wspólnocie. Życie wielu świętych pokazuje nam tę prawdę. Nie mieli oni łatwego życia, ale dzięki swojej wierze odnaleźli trwałą radość. Inspirującym przykładem jest Jan Bosko, święty znany ze swojej pracy z młodzieżą. Jego znane powiedzenie brzmi: „Bądź szczęśliwy, czyń dobro i pozwól wróblom gwizdać”. Uważał również, że „diabeł boi się wesółych ludzi”.

Teraz, latem, wiele osób podróżuje lub poświęca czas na odpoczynek i regenerację sił. To dobry czas na zatrzymanie się i refleksję. Gdziekolwiek jesteście - w domu lub w podróży - życzymy Wa, spokojnych dni, radosnych chwil i nowych sił na nadchodzące miesiące.

Niech te refleksje oświecą Wasze serca i pomogą Wam głębiej przeżywać radość w łączności z Bogiem i innymi.

Z poważaniem

ks. Jaison Thazhathil, Przeor Generalny

ORYGINALE ROZWAŻANIE MATKI MARII TERESY

Radość

13.01.1985

Podstawa życia duchowego

Świadectwo osoby pełnej nadziei

Życie w Communio

Pamiętajmy, że radość nie wyznacza granic we wspólnocie.

Nie znamy różnic między bogatymi i biednymi, między członkami z innych kontynentów.

Podstawowe zasady osiągnięcia prawdziwej radości to:

1. zniesienie wszelkich granic, które oddzielają nas od innych,
2. uznanie i miłowanie każdego jako brata lub siostrę.

Doskonała radość składa się z bezinteresownej i cichej miłości. Promieniuje ona przez całą osobę, ujawniając się w słowach i czynach. Radość kochającej duszy rozpoznajemy w sposobie, w jaki traktuje ona swojego brata lub siostrę.

Ona nie obraża,

nie zna patriotyzmu,

nie ośmiesza się we wspólnocie,

nie wnosi nieszczerości, stara się z opanowaniem nie ranić innych.

Nasz świat nigdy nie może być zdominowany przez ograniczenia.

Prawda jest taka, że w naszych wysiłkach umieszczamy naszą miłość dokładnie tam, gdzie inni wytyczają granicę. Naszą radością jest służenie bratu i siostrze.

Jak osiągnąć radość?

Wspólnie dążąc do realizacji celów,
praktykując razem miłość,
razem się modlić,
razem odnajdywać drogę do domu, do Boga.

Radość realizuje wolę Bożą.

Powstaje z miłości.

Dopóki nie ma woli prowadzenia wspólnego życia, dzielenia się swoją własnością, dopóty radość nie jest możliwa.

Aby urzeczywistnić Królestwo Boże, aby otworzyć drogę zbawienia, aby dawać świadectwo o Bogu, *musimy żyć tak, jak żył Jezus.*

„Zobacz, jak oni się kochają!”

Patrzmy na życie Jezusa z jego Uczniami.

Uderza nas ich przyjaźń między sobą i z Chrystusem, ciepła, naturalna przyjaźń.

Pozwolił im dzielić się swoimi radościami.

To, co należało do Niego, należało również do

Jego uczniów.

Otaczał ich czułym uczuciem.

Troszczył się o ich zdrowie.

Od czasu do czasu pozwalał im się oddalić, aby mogli odpocząć.

Nieustannie starał się, aby niczego im nie brakowało.

Był tym, który przynosił radość, który sprawiał, że dojrzewali do wzajemnej niebiańskiej miłości.

A uczniowie troszczyli się o Niego i tak samo Go kochali.

Patrzmy na Chrystusa i bierzmy od Niego pokarm dla naszego życia wspólnotowego.

Dlaczego nie mielibyśmy również uznać naszego obowiązku i realizować go w nas samych?

Jesteśmy na drodze do doskonałości.

Pragniemy jej, aby oddać chwałę Bogu.

Wtedy prawo ma zastosowanie wobec nas:

Wykaż się motywacją i naucz się przejmować odpowiedzialność za siebie nawzajem.

Okażmy sobie nawzajem cierpliwość.

Nie okazuj różnic w życiu wspólnotowym.

Prawdziwym sprawdzianem naszej miłości do Boga jest nasza miłość do innych ludzi.

Chrystus żył radością daru z Siebie i przekazał ją nam.

Radość pokazuje wolę skierowaną ku Bogu. Radość jest świadectwem życia oddanego w miłości w wspólnotocie z Chrytusem.

Chrystus poświęcał Swoim Uczniom wiele czasu.

Rozumie nasze zagubienie i słabości. Daje nam również czas na podjęcie decyzji na Jego korzyść.

We wspólnotocie poznajemy Chrystusa. W rozmowach czujemy, jakiej motywacji wymaga nasza miłość do bliźniego. W ten sposób chcemy poznać Chrystusa.

Aby Go zrozumieć, musimy powiedzieć „tak” poza granicami tego, co ludzkie. Im prostsi, bardziej szczerzy i pokorniejsi jesteśmy, tym głębsza, bardziej konkretna i radośniejsza staje się nasza koncepcja Chrystusa. Wtedy miłość stanie się radością, a radość w Chrytusie stanie się centrum naszego życia. Szczęście płynące z następstwa Chrytusowego jest potwierdzeniem Królestwa Bożego, które pragnie osiągnąć w nas swoje spełnienie.

Radość chce być świadectwem, że Jezus żyje i triumfuje w nas. Radość jest życiem naszej wspólnoty.

Jezus powiedział: „Miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze tym, którzy was nienawidzą, bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz, który jest w Niebie, nie sądzcie!

Jeśli ktoś potrzebuje waszego płaszcza, dajcie mu go! Miłujcie się wzajemnie. (por, Mt 5,44 i n.)

Niewygodne dla egoistów!

Starajmy się pilnie żyć tym, czego Jezus od nas oczekuje. A to oznacza:

Przekraczając granice naszego ego i udostępniając naszą służbę tam, gdzie kończy się wszelkie ludzkie myślenie.

Czy pragniesz prawdziwej radości?

Jest to oddanie drugiej osobie bez zapłaty.

Jest to oddanie pełne troski.

Nie rani słowem ani czynem .

Jest potwierdzeniem miłości.

Radość jest oznaką następstwa!

Fragment z książki Matki Marii Teresy: „Die Nachfolge Christi – Die Ordensregel der Communio in Christo als ein Weg für alle“, („Następstwo Chrystusowe – Reguła Zakonu Communio in Christo jako droga dla wszystkich“), wyd. MuNe, Paderborn, s. 97 i n.

KOMENTARZ

Siostry Lidwiny z Domu Macierzystego Communio w Niemczech

Tydzień temu świętowaliśmy Zesłanie Ducha Świętego. Jednym z owoców Ducha Świętego jest radość.

W naszej wspólnocie wielokrotnie rozważaliśmy poszczególne rozdziały Reguły podczas porannej medytacji po śniadaniu. Nigdy nie docieramy do końca ich treści i zawsze odkrywamy coś nowego, co przemawia do nas osobiście.

To bardzo niezwykle, że Matka Maria Teresa poświęciła dwa rozdziały tej publikacji „Radości” i „Pogodzie ducha”.

I daje bardzo praktyczne wskazówki, jak osiągnąć prawdziwą radość:

1. zniesienie wszelkie granice, które oddzielają nas od innych,
2. uznanie i miłowanie każdego jako brata lub siostrę.

Oczywiście nie dzieje się to natychmiast. Jest to proces życiowy, podobnie jak wzrastająca i dojrzewająca miłość do Boga i bliźnich. Ale nasza Założycielka nie tylko mówiła o radości. Promieniowała radością i żyła nią, pomimo ciężkiej choroby i wielu smutnych doświadczeń. Nawet gdy przychodziła rano na modlitwę, a potem do stołu na śniadanie, doświadczaliśmy atmosfery radości, przyjaźni i poczucia bezpieczeństwa. Nie było szans na poranne marudzenie. W jednym z rozdziałów czytamy między innymi: Nie bądź rano zrzędlivy.

Żyła radością pewności naszego zbawienia i w ten sposób ubogacała, zachęcała, karmiła i umacniała wspólnotę jak matka, która z miłością troszczy się o swoją rodzinę. Czuliśmy to w niej, a jej uśmiech to pokazywał: Bóg musi być też taki kochający.

W rozdziale poświęconym radości wprowadza nas w życie Jezusa i Jego uczniów. Pisze: „Uderza nas ich przyjaźń między sobą i z Chrystusem, ciepła, naturalna przyjaźń. Pozwolił im dzielić się swoimi radościami. To, co należało do Niego, należało również do Jego Uczniów. Otoczył ich czułym uczuciem... Chrystus poświęcił swoim Uczniom wiele czasu”.

Oznacza to, że również nam daje wiele czasu i pomaga nam podnieść się po każdym upadku, jeśli Go o to poprosimy.

Te doświadczenia z Matką Marią Teresą żyją do dziś i są źródłem motywacji dla przyjaciół i członków Communio in Christo zarówno na miejscu, jak i na całym świecie.

Nawet poza wspólnotą, na przykład w naszych placówkach, zdajemy sobie sprawę, jak cenny może być uśmiech, dobre słowo, czułe przytulenie dla mieszkańców i wszystkich innych. Zwłaszcza w naszych czasach, gdy wielu ludzi jest przytłoczonych troskami i straciło radość, jesteśmy zaproszeni do dzielenia się naszą radością z bliźnimi. Jeśli prawdą jest, że wszyscy ludzie są umiłowanymi dziećmi Boga, to wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami, a nie obcymi.

Matka Maria Teresa przemawia do nas ponownie pod koniec medytacji i pyta: „Czy pragniesz prawdziwej radości?”.

I jej odpowiedź brzmi:

„Jest to oddanie drugiej osobie bez zapłaty.

Jest to oddanie pełne troski.

Nie rani słowem ani czynem.

Jest potwierdzeniem miłości.

Radość jest oznaką następstwa!

Siostra Lidwina - Communio in Christo

Siostra Lidwina, urodzona 22 maja 1961 r. w Kassel, przybyła do Matki Marii Teresy w 1982 r. znajdując się w wielkiej potrzebie, kiedy nikt nie był w stanie jej pomóc. Matka Maria Teresa dała jej nowy dom, ofiarując swoją miłość i matczyną opiekę. S. Lidwina stopniowo odkryła wyjątkowe powołanie Założycielki i poczuła wewnętrzne powołanie do poświęcenia swojego życia Bogu jako siostra zakonna w Communio in Christo, gdzie złożyła śluby 8 grudnia 1987 roku. Od tego czasu podejmowała różne zadania w ramach wspólnoty. Obecnie koncentruje się na liturgii i opiece nad gośćmi, a także zapewnia opiekę duszpasterską w placówkach opiekuńczych w Mechernich. Wraz z innymi członkami Communio aktywnie zajmuje się utrzymywaniem kontaktów z członkami i przyjaciółmi.

Stopka redakcyjna

Wydawca: Ordo Communio in Christo

Adres: Bruchgasse 14, D-53894 Mechernich

Strona internetowa: www.communio.nrw

Mail: info@communio.nrw

Tel.: +49-2443 9814823

Faks: +49-2443 9814824

Redakcja i odpowiedzialność: O. Rudolf Ammann Isch, Mechernich/Niemcy

Kadra edytorska: Henri Grüger i Manfred Lang, Agencja ProfiPress, Mechernich/Niemcy

Layout: Henri Grüger, Agencja ProfiPress, Mechernich/Niemcy

Współpraca: Siostra Lidwina, Mechernich/Niemcy

Tilj Puthenveettil, Mechernich/Niemcy

Hilde Bouschery, Mechernich/Niemcy

Ewa Bochynek, Mechernich/Niemcy